

HEW APEPOOTJE

Thriller in één bedrijf

door

BAS DE HAAS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET APEPOOTJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BAS DE HAAS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Peter Vermolen

Anita Vermolen - zijn vrouw

Hans - Peter's stiefzoon

Manders - een militair

Maria Aalberse

DECOR:

Woonkamer

Het stuk speelt zich af in de woonkamer van de familie Vermolen. Peter en Hans zitten te schaken. Anita zit wat apart daarvan een boek te lezen.

Anita: (*kijkt op*) Hoe laat heb je eigenlijk met die Manders afgesproken, Peter?

Peter: Tegen vijven, hij zal zo wel komen, denk ik. (*verzet een schaakstuk; tot Hans*) Zo jonge vriend, heb je hier een antwoord op?

Hans: Dat had ik wel gedacht, dat je die zet zou doen. Kijk, dit is mijn antwoord. (*doet ook een zet*) Volgens mij sta je nu toch niet zo best.

Peter: (*denkt fronsend even na*) Hm. Daar kon je wel eens gelijk in hebben. Ik heb geloof ik mijn gedachten er niet erg bij. Ik hoop overigens dat Manders het makkelijk kan vinden. Ik heb hem precies uitgelegd hoe hij van het station moest lopen. En aangezien we nogal afgelegen wonen...

Anita: Ach, voor een militair moet dat toch niet zo moeilijk zijn. Het is toch een militair, niet? En soldaten hoeven bovendien alleen maar op de lucht van whisky af te gaan.

Hans: O, is het er zo een. Wat komt hij eigenlijk doen? Jij bent aan zet.

Peter: (*doet vlug een zet*) Ik heb die man dertig jaar geleden voor het laatst gesproken. Tot ik hem eergisteren stomtoevallig in de stad tegen het lijf liep. We raakten even aan de praat maar hij had blijkbaar haast en zodoende was het gesprek kort. Maar het laatste wat hij tegen me zei was dat hij iets belangrijks voor ons had en dat hij graag langs wilde komen. Ik weet ook niet waar hij ons over wil spreken.

Hans: (*trionfantelijk*) Schaak! En volgende zet mat!

Peter: Ja, zie je wel. Leid me dan ook niet af met allerlei vragen; zo kan ik mijn gedachten er niet bij houden.

Anita: Stil maar. Dan doen jullie het morgen nog eens over. Het is toch maar een spelletje. Maar als ik het goed begrijp heb jij een man uitgenodigd die mij volkomen onbekend is en die jij dertig jaar geleden voor het laatst hebt gezien. Waarom heb je me daar niets over verteld?

Peter: Eh...ja... Het overviel me behoorlijk. Maar zijn stem klonk zo dringend, dat ik meteen zei dat hij vanmiddag welkom was. Ik dacht dat jij er geen bezwaar tegen zou hebben.

Anita: En dat vertel je me nu pas.

Hans: Zeg, jullie gaan toch geen ruzie staan maken, hè? Anders ga ik er nu meteen vandoor. Trouwens helemaal geen gek idee, als ik

zo naar buiten kijk. Het trekt finaal dicht en voordat ik een onweersbui over me heen krijg ben ik liever binnen.

Anita: Moet je niet eerst nog wat eten? Ik maak gauw genoeg een boterham...

Hans: Hoeft niet. Ik eet in de kantine wel wat als ik honger krijg.

Peter: Hoeveel avonden moet je nu nog werken, jongen?

Hans: Het is een speciale klus waar we mee bezig zijn en mijn baas heeft erop aangedrongen dat we in ieder geval deze week nog 's avonds blijven doorwerken. En het levert ook extra poen op.

Peter: Nou, werk ze dan maar. Tot morgenochtend.

Anita: Dag Hans, tot morgen.

Hans: En jullie veel plezier met die soldaat, of wat hij maar mag wezen. De groeten. *(af)*

Anita: Zo, en nu zou ik toch graag wat meer bijzonderheden over die oude vriend van je willen horen.

Peter: Het is geen oude vriend van me. Hij is een jaar of twintig ouder dan ik en hij woonde schuin tegenover ons. Het enige wat ik van hem weet is dat hij beroepsmilitair was en in diverse landen in Afrika heeft gevochten tegen allerlei rebellenbewegingen. Ik wist niet eens meer of hij nog leefde. Het wordt inderdaad behoorlijk donker buiten, ik hoop dat Hans een beetje droog overkomt.

Anita: Kan ik erbij blijven als hij hier is of heb je liever dat ik boven ga zitten?

Peter: Welnee, blijf er alsjeblieft bij. Anders moet ik alles nog weer aan jou doorvertellen. En als hij mij verveelt kunnen we hem snel de deur uitbonjournen. Ik reken op je. En bovendien is het... *(de huisbel gaat over)* Daar zul je hem hebben. *(af en even later weer op met Manders)* En dit is mijn vrouw. Anita, dit is mijn overbuurman van heel vroeger.

Anita: Dag meneer Manders, aangenaam kennis te maken.

Manders: Goedenmiddag, mevrouw Vermolen. Het genoegen is wederzijds.

Peter: Ga zitten. Het is wat laat voor een kop thee, denk ik. Kan ik je een borrel inschenken? Wat zal het zijn, sherry, port, wijn, of een jonge klare?

Manders: Als ik mag kiezen dan graag een jonge jenever. *(Peter pakt een fles en glazen en schenkt in)* Tjonge, het viel niet echt mee om jullie huis te vinden. Ondanks dat ik een prima routebeschrijving had gekregen. Dank je. Proost.

Anita: Dat horen we wel vaker als mensen voor het eerst bij ons zijn. Maar als je het een keer gedaan hebt is het heel eenvoudig te vinden. Bent u van het station komen lopen?

Manders: Dat was ik wel van plan, maar gezien de weersomstandigheden leek het me beter om een taxi te nemen. Maar ik hoorde dat er maar één taxi in dit dorp was en die bleek niet beschikbaar. Daarom ben ik toch maar te voet gekomen en is het wat later geworden dan de bedoeling was. Mijn excuses.

Peter: Geeft niet, Manders, je bent van harte welkom. Maar uiteraard zijn we heel benieuwd naar wat jou hier heeft gebracht.

Manders: Ja, dat is een heel verhaal. Daarom nogmaals mijn verontschuldiging dat ik je nogal overvallen heb met mijn verzoek om langs te komen. Maar als ik mijn verhaal mag doen dan zul je begrijpen hoe het zo gelopen is.

Anita: Het was na thuiskomst van mijn man dat ik voor het eerst uw naam hoorde. Peter zei dat het minstens dertig jaar geleden was dat hij u voor het laatst had gezien.

Manders: Inderdaad, mevrouw. Ik was destijds in het leger en ik heb een groot deel van mijn militaire loopbaan in het buitenland doorgebracht, om precies te zijn in Afrika. En dat is essentieel voor het verhaal dat ik u nu ga vertellen.

Peter: Nou, steek maar van wal, zou ik zeggen.

Manders: Ja, waar zal ik beginnen? Zoals ik net zei, heb ik een groot aantal jaren in Afrika doorgebracht; het zal nu zo'n vijftientig jaar geleden zijn dat ik daar voor het eerst landde. In die tijd waren er in het binnenland van Afrika nog een behoorlijk aantal gebieden waar niet veel blanken in konden doordringen. Maar als militair kwam ik op mijn patrouilletochten regelmatig op plekken waar de bewoners nog nooit mensen van elders hadden gezien. We waren op zoek naar mogelijke opstandelingen die vanuit de rimboe strooptochten uitvoerden naar wat ik maar de bewoonde wereld zal noemen. Klinkt overigens gevaarlijker dan het was; in werkelijkheid viel het allemaal wel mee, en gevaarlijk was alleen maar het ongedierte waar je voor uit moest kijken, insecten, slangen, en zo. De mensen die we tegenkwamen waren voor het merendeel vriendelijk en behulpzaam.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto